

Ž 115 - Ne nás, Hospodine, ne nás

Oboroh

R: Ne nás, Hospodine, ne nás,
ale svoje jméno oslav
pro své milosrdenství a pro svou věrnost! (Aleluja!)

Proč by měli pronárody říkat:
Kde je ten jejich Bůh?
Náš Bůh je na nebesích
a všechno, co chce, koná.

Jejich modly jsou stříbro a zlato,
dílo lidských rukou.
Mají ústa a nemluví,
mají oči a nevidí,
mají uši a neslyší,
mají nosy a necítí,
Rukama nemohou hmatat,
nohama nemohou chodit,
z hrdla nevydají hlásku.
Jim jsou podobni ti, kdo je zhotovují,
každý, kdo v ně doufá.

Izraeli, doufej v Hospodina,
je tvou pomocí a štítem.
Dome Aronův, doufej v Hospodina,
je tvou pomocí a štítem.
Vy, kdo se bojíte Hospodina, doufejte v Hospodina,
je vám pomoci a štítem.
Hospodin na nás pamatuje, on nám žehná:
žehná domu Izraele,
žehná domu Aronovu,
žehná těm, kteří se bojí Hospodina,
jak malým, tak velkým.
Hospodin ať vás rozmnoží,
vás i vaše syny!

Jste Hospodinovi požehnání;
on učinil nebesa i zemi.
Nebesa, ta patří Hospodinu,
zemi dal však lidem.
Mrtví nechválí už Hospodina,
nikdo z těch, kdo sestupují v říši ticha.
My však budeme Hospodinu dobrořečit
nyní i navěky.